Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 200 (1950) ♦ Субота, 17 жовтня 1998 року ♦ Ціна договірна

Як відомо, всі жінки-амазонки служили в армії до самої пенсії. Отже, у них не могло не бути військових госпіталів — з амазонським ухилом. У нас такий заклад теж є — клініка гінекології Головного військового клінічного госпіталю МО України. З огляду на бідність та всеукраїнську «абортизацію» медичних кадрів, клініки могло й не бути. Молодший та середній медперсонал змушений шукати вигіднішої роботи. Недавно тут отримали зарплату за липень. Матеріалами госпіталь забезпечує себе сам, за рахунок платних послуг. Консультація обходиться в 20 гривень, один день перебування в клініці — 45-50 гривень, а коли роблять операцію — 86 гривень. Як правило, в стаціонарі перебувають 6 днів. За кордоном такі операції коштують від 8 до 20 тисяч доларів, у нас —приблизно 150 доларів. При цьому військовослужбовців обслуговують безплатно — мимоволі позаздриш амазонкам!..

На знімку: оперує начальник клініки, кандидат медичних наук, лікар вищої категорії, полковник Володимир Данилович Лищук.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

АМАЗОНІЯ

Факт...

З 1995 року в Україні скоротили близько 300 тисяч медпрацівників, кількість ліжко-місць зменшилася на 150 тисяч. Постанова Кабінету міністрів № 855 від 11 червня 1998 року «Про чисельність працівників бюджетних організацій» передбачає скоротити ще близько 50 тисяч штатних одиниць медперсоналу. На цьому планують наступного року зекономити ті 80 млн. гривень, які виділяють на зарплату медпрацівників з бюджету.

...І коментар

Андрій СЕРДЮК,
міністр охорони здоров'я України:

— Із 50 тисяч штатних посад, які підлягають скороченню, 20 тисяч — вакантні, а тому реально без роботи можуть залишитися близько 30 тисяч чоловік. Нас це не задовольняє. Ми будемо воювати до кінця... Питання виноситься на нараду медиків—депутатів різного рівня з участю Президента (її заплановано на 3 листопада).

Продовження теми читайте на 3-й, 6-й стор.

Об'єдналися нащадки Богдана і Тараса

Засновано черкаське земляцтво «Шевченків край», яке очолив глава парламенту Олександр ТКАЧЕНКО.

Колись черкасами називали давніх українців. І нині сущі черкащани вельми пишаються з того історичного факту.

Золоте хліборобство Трипілля, колиски великого гетьмана Суботів і Тарасова — Кирилівка, козацька столиця Чигирин, — то все черкаська земля, котру називають духовним осереддям України, джерелом, з якого б'ють сильні і чисті витоки державності.

(Закінчення на 2-й стор.).

То ви кажете, шанс є?

Учора у Відні завершився другий саміт «Україна—ЄС», а з ним і візит Президента Леоніда Кучми до Австрії.

Наша делегація знову спробувала розбудувати економічні відносини з Європою «одним зусиллям волі». Після переговорів у Відні Л. Кучма заявив, що Україна відчуває велику зацікавленість австрійських бізнесових кіл, і такого інтересу не було б «без політичної підтримки керівництва країни», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

(Закінчення на 5-й стор.).

3 жовтня ми започаткували нову рубрику

Запитайте в депутата

Наші читачі активно відгукнулися, схваливши такий зв'язок з виборцями. Адже в багатьох є запитання до своїх депутатів, але не всі можуть з ними зустрітися. Сьогодні ми друкуємо перше запитання до народного обранця.

Обіцяв пан кожуха - тепле його слово

Наш депутат — Олександр Єдін. Перед виборами він обіцяв, що буде газифіковано село Марто-Іванівку, територія якого прилягає до Олександрії, побудовано телефонну станцію, щоб у кожній сім'ї був телефон, відремонтовано сільські дороги, а також допоможе місцевій школі. Обіцяв. Після виборів у нас повідключали всі телефони, в Олександрії обвалюється давно пробитий тунель для прокладання дороги через залізницю, але нікому закінчити будівництво. Хочемо почути від нашого депутата, коли буде зроблено те, за що ми голосували?

М. ФЕДОРЕНКО, В. МУСУЛЕГА, В. ТИНДА.

Олександрія
Кіровоградської області.

Спробували і виграли

Навесні, коли ми з фотокореспондентом побували на Каховському заводі електрозварювального устаткування (Херсонська область), зустріти його директора Ярослава Микитина не вдалося. Він терміново від'їхав у справах. А цього разу, жовтневого погожого дня, Ярослав Іванович, відклавши усі справи, чекав на нас, а також на передплатника нашої газети Михайла Павловича Бобиря.

(Закінчення на 4-й стор.).

На знімку: директор Ярослав Микитин вручає переможцеві лотереї «ГУ»-98 Михайлові Бобирю масляний радіатор.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

○ За даними Нацбанку, торік вклади населення зросли в 1,8 разу, а за 9 місяців 1998 р. — на 86%.

○ Завтра в Мелітополі Запорізької області обиратимуть міського голову.

○ Донецька міськрада ухвалила рішення встановити пам'ятник рекордсменові світу, олімпійському чемпіонові Сергію Бубці.

○ У своїй кімнаті в гуртожитку вбито депутата Луганської міськради О. Вишневського.

P.S.

Дошка пошани

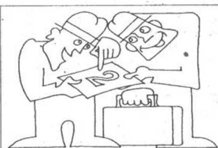
Знову двійка...

Леонід Кучма — Валерію Пустовойтенку:

— Тому, хто тобі готував виступ, ставлю «неуд»...

***Від чергового:* У тім-то й біда, що кожен уряд мріє залишитися на другий рік!**

(Закінчення «Дошки» на 4-й стор.).

У номер

Виступати єдиним фронтом

Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко зустрівся з Надзвичайним і Повноважним Послом Республіки Болгарія Александером Дімітровим.

Олександр Ткаченко зазначив, що політичні відносини між Україною та Болгарією – на високому рівні, а ось товарообіг між двома державами (303,4 млн. доларів на рік) не відповідає можливостям обох країн.

На думку О. Ткаченка, добрі перспективи має торгівля вугіллям і металом. Він підтримав пропозицію посла щодо створення спільних підприємств в агропромисловому комплексі.

Александер Дімітров сказав, що Болгарія розцінює Україну як стратегічного партнера. За його словами, зв'язок між двома країнами повинен вийти на якісно новий рівень — особливо в торговельно-економічній галузі.

Об'єдналися нащадки Богдана і Тараса

(Початок на 1-й стор.).

Саме в цих прадавніх лісах і долинах зароджувалося козацтво, піднімалися визвольні змагання під проводом гетьманів Павлюка, Богдана Хмельницького, Максима Залізняка й Івана Гонти. А в двадцятих роках нинішнього століття на Чигиринщині був останній військовий оплот УНР — Холодноярська республіка.

Про свою любов до батьківського краю казав у своєму виступі перед земляками Голова Верховної Ради України О. Ткаченко. «Я дякую долі,

що вона подарувала мені щастя народитися в Україні, у мальовничому її куточку, серед добрих і працьовитих людей, на Черкащині. Де б я не працював, де б не жив, завжди пам'ятав рідну Шполу і завжди з радістю приїжджав і приїжджаю до батьківського порогу, до своїх земляків. Це дуже добре, що гаслом черкаського земляцтва обрано пророчі слова нашого великого Кобзаря: «Обніміться ж, брати мої, Молю вас, благаю!». Це до нас, сьогоднішніх, звертається Тарас. Бо нема більшого багатства на землі, ніж злагода, згуртованість, взаєморозуміння в державі. На якому великому чи меншому посту сьогодні ми не працювали б, повинні пам'ятати, що за нами п'ятдесятимільйонний народ, і ми все повинні зробити, щоб жив він щасливо. За нашими плечима доля сьогоднішнього і прийдешнього поколінь. І я хотів би передати нашим дітям і внукам славну нашу історію, міцну розвинену державу — все те, що передали нам наші батьки».

Із словом про Шевченків край і про свою працю виступили на земляцькому зібранні колишні черкащани, а нині кияни: віце-прем'єр-міністр України М. Білоблоцький, ректор Національного аграрного університету Д. Мельничук, двічі Герой Соціалістичної Праці, легенда хліборобської Черкащини Г. Буркацька. З народженням земляцтва «Шевченків край» привітав глава Черкаської облдержадміністрації А. Даниленко. Святим хлібом-короваєм пригостили черкащани своїх земляків-киян. І подарували запашний букет музики, пісень, поезії рідного краю.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Парламентська хроніка

Час — це сокира над нами. Ми допомагаємо їй падати...

Вечірнє засідання 15 жовтня

Головним питанням цього відтинку парламентського засідання, безперечно, було затвердження звіту про виконання державного бюджету України за 1997 рік. Основний доповідач, міністр фінансів Ігор Мітюков, зрозуміло, намагався переконати народних депутатів у якнайактивніших потугах виконавчої влади дотримуватися основного фінансового закону минулого року. Та хоч би які заслуги приписував міністр урядові, всі вони мали завершитися у доповіді черговою у таких випадках фразою, яка й пролунала: «...Були певні досягнення, були й невдачі, які, на жаль, переважали». Те, що «невдачі переважали», наш народ «здогадувався», особливо працівники освіти, медицини, культури, котрі на собі зазнали «турботу» про них державного бюджету. Та й головний фінансист у доповіді це мусив, нехай і м'яко, та визнати: «Було забезпечено виконання доходів зведеного бюджету за 12 з 30 існуючих джерел доходної частини». Допомогли урядовцю «сміливіше» прозвітувати самі парламентарії. Співдоповідач Валерій Чичков, представляючи профільний у цих питаннях парламентський Комітет з питань бюджету, заявив прямо, що торік виконавча влада не дотрималась основних напрямів бюджетної політики, визначених бюджетною резолюцією, порушувався закон про державний бюджет-97 тощо. Комітет зважив за доцільне запропонований урядом звіт не затверджувати.

— Державний бюджет 1997 року був реальний, його доходна частина могла бути не те що виконана, а й перевиконана, — заявив ще один співдоповідач, голова Рахункової палати Верховної Ради Валентин Симоненко.

А міфом про нереальність бюджетних надходжень, як було сказано, легко пояснити невиконання бюджету. Не інакше, як міфами уряд може пояснити очевидний і вкрай обурливий факт, наведений головою Рахункової палати: торік нижче від середнього рівня профінансовано науку, житлово-комунальне господарство, соціально-культурні заклади і вище від середнього — утримання самого Кабінету міністрів (96,2 відсотка), органів державної влади (96,8 відсотка), правоохоронної діяльності і безпеки держави.

А що далі, запитували парламентарії, особливо після нагадування колеги Валерія Чичкова, що Верховна Рада не затвердила звіти про виконання держбюджетів 1994, 1995, 1996 років, і за проведення курсу таких реформ ніхто так і не відповів. Певною відповіддю на це запитання могла б бути філософська фраза, якою завершував свої виступи вже двічі — після розгляду звіту про виконання бюджету-96 і бюджету-97 — Валентин Симоненко: «Час — це сокира, занесена над усіма нами...».

Однак під час прийняття остаточного рішення — чи то затвердити звіт про виконання бюджету, чи то не затверджувати його — не вдалося набрати належної кількості голосів навіть шляхом поіменного голосувань. "Зі слуху" відмовилися розглядати і пропозицію Володимира Моісеєнка прийняти рішення з цього питання з формулюванням про початок імпічменту Президенту України. Питання загалом зняли з розгляду.

Анатолій БЕНЬ.

Національний банк — гарант стабільності гривні

Ранкове та денне засідання 16 жовтня

Верховна Рада розглянула звіт про роботу Національного банку України, баланс його діяльності, зведений баланс банківської системи та розподіл прибутку Національного банку України за 1997 рік.

Основне завдання монетарної політики у 1997 році — стабільність національної валюти, наголосив у своєму виступі голова Національного банку Віктор Ющенко. Він докладно зупинився на роботі головної фінансової інституції держави торік. На його думку, результати цієї роботи наочні: за запланованої інфляції 10—12 процентів ціни зросли лише на 10,2 відсотка. Отже, стабільність фінансова сприяла стабільності на споживчому ринку. Цього було досягнуто попри те, що до четвертого кварталу 1997 року тривав спад виробництва і зростав дефіцит бюджету, який минулого року сягнув 5 млрд. гривень.

Водночас Віктор Ющенко звернув увагу на деякі негативні тенденції.

Голова Комітету ВР з питань фінансів та банківської діяльності Валерій Альошин у співдоповіді зупинився на юридичних аспектах, які постали під час розгляду в комітеті звіту Національного банку. Він також докладно проаналізував проект постанови, підготовлений комітетом Верховної Ради і запропонований на розгляд сесії.

Віктор Ющенко і Валерій Альошин відповіли на запитання народних обранців.

Опісля перерви розпочалося обговорення звіту Національного банку. І тут думки народних депутатів розділилися. Скажімо, Михайло Павловський (фракція «Громада») переконаний, що Національний банк проводить в основному правильну монетарну політику, а от уряд не зумів скористатися плодами фінансової стабілізації. Саме інвестиційна політика Кабміну негативно позначилася на вітчизняних товаровиробниках.

Натомість Наталія Вітренко (фракція ПСПУ), навпаки, звинуватила Нацбанк у всіх гріхах. Вона висловила переконання, що саме політика головної фінансової інституції не дала змоги гривні бути стабільною. Наталія Вітренко запропонувала висловити недовіру голові Національного банку України.

Подібну точку зору висловив і ряд інших промовців. Йосип Вінський («Лівий центр»), Петро Симоненко (КПУ), Володимир Моісеєнко (КПУ).

Водночас більшість представників фракцій і комітетів Верховної Ради, схоже, розділили точку зору екс-президента Леоніда Кравчука (СДПУ(о)), який висловив таку думку: «Національний банк не може самотужки витягнути всю систему». Адже виконавча влада протягом 1995 — 1997 років, саме тоді, коли була фінансова стабілізація, не провела структурної економічної реформи. Леонід Кравчук також запропонував Верховній Раді розділити відповідальність за всю фінансову політику Національного банку України, оскільки НБУ підпорядкований Верховній Раді і голову банку затверджує парламент.

Ці розбіжності в оцінках діяльності Нацбанку вплинули і на результати голосування. Жодний проект постанови не набрав необхідної кількості голосів. Тому, на пропозицію Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка, вирішено заслухати у вівторок доопрацьований проект постанови і ще раз винести його на голосування.

Верховна Рада також прийняла Закон «Про ратифікацію Конвенції про заборону розробки, виробництва, накопичення і застосування хімічної зброї та про її знищення». Як і вранці, народні обранці відхилили проект постанови про 80-річчя комсомолу та посилення уваги до молоді України.

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ЗАЯВА народних депутатів – членів фракції Комуністичної партії, фракції виборчого блоку Соціалістичної та Селянської партій України «Лівий центр» та фракції «Громада»

13 жовтня 1998 року Верховна Рада розглянула питання про відповідальність уряду за надзвичайно критичне соціально-економічне становище, в якому опинилася держава. Фактично зруйновано економічний потенціал суспільства, послідовно знищується наука, освіта, культура, далеко за межу фізичного виживання відкинуто мільйони громадян України.

На нашу думку, глибока соціально-економічна криза в суспільстві не є випадковою. Вона — закономірний результат послідовної та цілеспрямованої політики виконавчої влади, і перш за все Президента та уряду, головною метою якої є впровадження капіталістичних відносин у всіх сферах суспільного життя на рівні первинного накопичення капіталу з усіма жахливими наслідками.

Саме виходячи з необхідності радикальної зміни антинародної політики виконавчої влади, 205 народних депутатів — членів фракції Комуністичної партії, фракції виборчого блоку Соціалістичної та Селянської партій України «Лівий центр» та фракції «Громада» проголосували за негайну відставку Кабінету міністрів, розуміючи, що кожен день діяльності цього уряду неминуче наближає Україну до загальнодержавної катастрофи. Але зусиллями фактично сформованої більшості у парламенті з представників фракцій НДП, РУХу, СДПУ(о), ПСПУ, СелПУ та «Зелених» проект постанови Верховної Ради про недовіру уряду був відхилений.

14 жовтня уряд провів консультації з керівниками саме цих фракцій з приводу можливого входження їх представників до складу уряду.

Заявляємо, що з цього часу вся політична відповідальність у парламенті за подальшу долю України покладається на фракції Народно-демократичної партії України, Народного руху України, Соціал-демократичної партії України (об'єднаної), Прогресивної Соціалістичної партії України, Селянської партії України та Партії зелених. Це і є фактична більшість у Верховній Раді.

Сьогодні у парламенті України тільки наші фракції складають опозицію до курсу нищення. Підкреслюємо своє рішуче несприйняття відверто антинародної політики Президента та уряду. Будемо використовувати усі парламентські можливості для організації та впровадження ефективної протидії цьому нищівному курсу виконавчої влади.

Подолання розвалу, злиднів та бідування народу, відродження, розквіт і піднесення України можливе лише зі зміною Президента і його курсу.

За фракцію Комуністичної партії України
П. СИМОНЕНКО;
за фракцію виборчого блоку Соціалістичної та Селянської партій України «Лівий центр»
В. ЗУБОВ;
за фракцію «Громада»
П. ЛАЗАРЕНКО.

Лариса КРУПІНА, Сергій КОВАЛЬЧУК (фото), «Голос України»

Песимістичні нотатки

Коли одна моя знайома потрапила на операційний стіл, її розгубленого чоловіка швидко привели до пам'яті, вручивши список, який складався з 20 найменувань —починаючи з банальної вати і закінчуючи крапельницями і дорогими ліками. Чоловік, миттю скупивши в найближчих аптеках усе необхідне, замислився: а чому марлі потрібно 15 метрів, а не, приміром, 10? А йоду 10 пляшечок, а не 9? І взагалі, куди стільки? Та після того, як побачив братів-по нещастю, які тягли у відділення не менш ваговиті пакунки, питання зникли самі собою.

На довершення всього його зобов'язали здати кров, хоча дружина переливання не потребувала. І він слухняно виконав чергову вимогу і навіть купив на останні заощадження пляшку коньяку палатному лікареві. Операція, між іншим, була не із складних. Та хто торгується, коли йдеться про здоров'я близької людини? Либонь, на це й розраховують медики, складаючи списки, що спустошують кишені хворих.

Цей приклад я навела зовсім не для того, щоб звинуватити медиків у зловживаннях, а родичів — у малодушності і незнанні своїх конституційних прав. А для того, щоб розібратися, якими ж є сьогодні стосунки трьох сторін «любовного трикутника» — хворий, лікар і держава.

Навіть неозброєним оком видно, що хворий — істота найменш люблена і найбільш принижена у цій трійці. Якщо раніше він купався в увазі й піклуванні лікарів, то нині ситуація змінилася. Лікарі його не поважають. А коли й люблять, то лише за гроші, що їх, як правило, хворий не має.

З іншого боку, лікар сам потерпає від холодного ставлення держави до нього. Йому нема чим лікувати людей. Його змушують працювати на допотопному обладнанні. Йому платять мізерну зарплату, його «скорочують». То чи варто дивуватися з того, що людина, котра колись давала клятву Гіппократа, з часом перетворюється на злісливого іпохондрика або збайдужілого вимагача? Звичайно, цю межу переступає далеко не кожен лікар. На щастя. Але те, що до злочинної межі його штовхає третій суб'єкт «трикутника» — держава, здається фактом, який не вимагає доказів.

Судячи з усього, вона, держава, перебуває у тому фізіологічному періоді, коли їй уже байдуже — люблять її чи ні. Це на Заході опитування громадської думки і падіння рейтингу державних мужів прискорюють в останніх виділення адреналіну і позначається на темпах прийняття нових рішень. А у нас держава нагадує мені бабцю в спущених панчохах, яку не обходять косі погляди і власних громадян, і сусідніх держав.

Кому не подобається така асоціація, той може поцікавитися сумою, виділеною на 1998 рік на охорону здоров'я. 3,3 мільярда гривень (без урахування відомчої медицини). І це при тому, що потреба становить 7.

Так, звичайно, бюджет не гумовий. Чекають милості від Мінфіну вчителі, культпрацівники, науковці, військовики і представники інших, не менш поважних професій. І Мінфінові доводиться крутитися, щоб роздати сиротині по свитині, нікого не образивши.

Однак медицина — то особлива стаття. Не можу забути випадок, коли в одному місті проводили грандіозний фестиваль, тим часом як поряд, у міській лікарні, помирала дитина, бо батьки її не мали коштів на складну операцію за кордоном.

Що ж робити в ситуації, коли на лікування одного мешканця України припадає на місяць аж 6 гривень з бюджету? Причому за ці гроші треба примудритися не тільки вилікувати пацієнта, а й утримувати лікувальні установи, сплачувати зарплату медикам і т. д. і т. п. На місцях цю проблему розв'язують просто. Розширюють на власний розсуд затверджений Кабінетом міністрів перелік платних послуг, тобто беруть з нас гроші за послуги, які за законом безплатні. Лікарі переконані, що хворі ніколи не зацікавляться відповідною постановою. Їм нема коли по бібліотеках бігати, їм гроші на лікування шукати треба. Хворим і невтямки, що перелік платних послуг досить обмежений і становить лише 2% від усіх існуючих.

Звертатися до сумління людей у білих халатах — справа невдячна. Вони скривджені державою. І так скривджені, що накручують ціни навіть на обстеження вагітних жінок, як це було в Херсоні. «Але ж це суперечить усім чинним законодавчим актам і дискредитує систему охорони здоров'я», — каже заступник начальника Головного управління медичного страхування, акредитації та ліцензування закладів охорони здоров'я Інна Демченко.

Дивно, а я гадала, що вона давно вже дискредитована.

МОЗ намагається реагувати на таке свавілля. Пише листи до обласних і міських держадміністрацій, звертається до засобів масової інформації. Та що місцевим медикам до листів найвищих інстанцій? Вони їсти хочуть...

Прочитала свої нотатки й подумала, що картина зовсім безпросвітна вийшла. Однак вона буде необ'єктивна, якщо не сказати про те, що навіть за тотальної нелюбові держави до лікаря і хворого (а кого вона взагалі любить?) медицина примудряється виживати і вражати своєю живучістю іноземних колег. Як то? —дивуються вони, — таке жахливе обладнання, такі запущені хворі, такі умови життя у медиків... А вони примудряються робити найскладніші операції, читають спеціалізовані видання і навіть щось там розробляють!

До чого це я? Схоже, у «трикутнику» намітилося потепління. Є напрацювання щодо створення єдиного медичного простору, у деяких областях уже діє інститут сімейної медицини, розроблено проект закону «Про загальнообов'язкове державне соціальне медичне страхування», пробивають собі дорогу інші цікаві проекти. У наступних публікаціях розповімо про це докладніше.

І сталося диво...

Унікальну хірургічну операцію, якої ще ніколи не робили у Чернівцях, здійснила група фахівців міської лікарні та Буковинської медичної академії. Вони пришили кінцівку потерпілому, що ледь трималася на шкірі та пошкоджених сухожиллях.

Причиною складного і невідкладного хірургічного втручання стала людська недбалість. Серед ночі хтось зняв кришку з каналізаційного люка, розташованого посередині вулиці. В отвір потрапило колесо машини, що рухалася з великою швидкістю. Сила інерції розвернула автомобіль і той відлетів на тротуар і вдарився у дерево. Жінка, яка перебувала в салоні, загинула на місці, а два її супутники у шоковому стані опинилися в лікарні. Найбільше постраждав Євген Шевчук. Його права рука трималася, як кажуть, на чесному слові. Перед хірургами та травматологами постала дилема: або негайно ампутувати правицю, або спробувати врятувати її. Академік Ярослав Лезвінський вибрав останній варіант і взявся за скальпель...

Сім годин тривала операція, під час якої було складено докупи поламані кістки, зашито чи запаяно сотні кровоносних судин та нервових волокон, багато з яких тонші за волосину. А коли медсестра востаннє витерла піт з чола виснаженого академіка та його помічників, потерпілий поворушив пальцями, повідомляє ДІНАУ.

Григорій ГРИНЬ, «Голос України»

Плацента — наш компас земний

У світі здійснено всього 280 підсадок плаценти хворим на діабет. У тому числі 12 таких операцій зареєстровано в Полтаві. Причому за останні два місяці.

Мешканця Зіньківського району Василя Я. доставили в обласну лікарню в стані діабетичної коми. Стан хворого був настільки тяжким, що ніхто напевне й не сподівався на його одужання. Тоді й було прийнято рішення зробити підсадку плаценти. Технічно вона зовсім не складна: на сідниці робиться невеликий надріз, туди вживлюється шматок плаценти розміром з копійчану монету. На все витрачено 15 хвилин — і сталося справжнє диво: загальне зараження в організмі локалізовано, криза минула.

В принципі про унікальні властивості плаценти (органа, котрий здійснює зв'язок та обмін речовин між організмом матері та плодом — так зване дитяче місце) відомо дуже давно. Вона є своєрідною мікролабораторією, яка виробляє велику кількість потрібних гормонів та біологічно активних речовин, є потужним імунномоделюючим органом. Ще в 60-ті роки відомий московський професор Філатов активно і досить плідно працював над застосуванням плацентарних клітин у медицині. І навіть попри те, що він використовував екстракти або суспензію плаценти, його експерименти здобули високу оцінку в світі.

Те, що пропонують нині пацієнтам лікарі—спеціалісти Української медичної стоматологічної академії, котрі співпрацюють із Полтавським відділенням Міжнародного фонду допомоги хворим з наслідками травм та захворювань, фахівці розцінюють як революцію в медицині. Працюючи із живими плацентарними клітинами, вони відкривають такі перспективи для їх застосування, що просто дух перехоплює.

— Підсадка плаценти хворому на діабет дозволяє значно знизити добову дозу інсуліну, — розповідає доктор медичних наук професор Людмила Бобирєва, — а при повторній операції — відмовитися від нього взагалі. Загалом можливості застосування плацентарних та ембріональних клітин безмежні: різні нервові захворювання, дитячий церебральний параліч, виразки шлунку, проблеми чоловічої потенції і навіть лейкози. Нині проводять експериментальні наукові дослідження з пересадки клітин у тканини мозку. Та найголовніше, мабуть, що протипоказань для підсадки цих клітин немає.

Отже, вже незабаром можна буде поставити на конвеєр оздоровлення хворих? І так, і ні. Складність у тому, що фонд обмежений у сировині. Проблема не в отриманні донорської тканини (її можна взяти в будь-якому пологовому будинку), а в процесі тестування (більш як на 200 показників) та в зберіганні підготовленого матеріалу. Готують його тільки в інституті проблем кріобіології та кріомедицини НАН України в Харкові. Зрозуміло, що «дають» його не задарма — інститут продає свою розробку за досить пристойні кошти, і за кордон також. Втім, поки сусіди досягають взаєморозуміння, як кажуть, на паритетних засадах. Більше того, полтавці запропонували харків'янам і свої послуги, передусім науку, і нині вони фактично створюють у себе практичний полігон для нових досліджень. Зокрема, для впровадження запатентованого препарату — гумусу — тканин для трасплантації.

Планується, що вже через місяцьдва на базі 4-ї поліклініки фонд відкриє центр трансплантації, де практикуватимуть спеціалісти різних профілів. Серед багатьох послуг буде запропоновано й підсадку під назвою «Підвищення якості рівня життя». Фактично вона сприяє омолодженню організму на гормональному рівні і тому не завадить будь-кому.

Є й ще одна сенсаційна новинка — так званий еліксир молодості, який теж створено на основі плацентарної тканини. А може, й дійсно плацента — наш компас земний?

У номер

● *Харків*

Будуть і свої субстанції

Відмовитися від імпорту 15 видів субстанцій — основи для виготовлення ліків — фармацевтична промисловість України зможе завдяки організації вітчизняного виробництва таких речовин. На підприємстві «Хімпром» у районному центрі Первомайський Харківської області завершується монтаж технологічного обладнання з випуску субстанцій. У такий спосіб «Хімпром» проводить перепрофілювання фармацевтичної продукції, повідомляє ДІНАУ.

Спробували і виграли

(Початок на 1-й стор.).

Ті, хто має у своїх домівках «Голос України», знають, що завод виступив спонсором лотереї «ГУ»-98 і надав для розіграшу чотири побутові масляні електрорадіатори. Тож і приїхав Михайло Павлович аж із Берислава, щоб отримати свій приз. До слова, М. Бобир передплачує нашу газету з початку її виходу. Можете уявити його радість від такого виграшу, адже в багатьох квартирах міста незатишно, опалення ще не скоро підключать, а тут тобі тепло. Тож і грітиме каховський подарунок не лише подружжя Бобирів, а й ще трьох наших передплатників — переможців лотереї.

Принагідно зазначимо, що Каховський завод електрозварювального устаткування люб'язно надав для розіграшу лотереї «ГУ»-99 ще 10 побутових електрорадіаторів. Звісно, все це завдяки директору Ярославу Микитину, який, незважаючи на економічну скруту, намагається підтримувати і регіональні, і центральні видання.

Тож, шановні передплатники, ви маєте унікальний шанс стати володарем призу — електрорадіатора (а їх завод надав аж 10 штук). Звісно, якщо передплатите «Голос України» на 1999 рік.

Надія МАХІНЧУК.

Спорт

Лише результати

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 14-й тур. «Торпедо» — «Динамо-2». 1:0 (Косенко, 60). **«Буковина» — «Полісся». 0:0.** «Поділля» — «Нива». 2:2 (Хома, 18, Мацюк, 81, з пенальті — Корпонай, 11, Ястребинський, 20). **«Явір» — «Поліграфтехніка». 3:0** (Коврижкін, 15, Совенко, 24, Матюшенко, 62). Решта матчів туру відбудеться 17 листопада. «Торпедо» — 33 очки, «Динамо-2» — 31, «Нива» — 25, «Чорноморець» — 24.

Хокей. Чемпіонат СЄХЛ. «Сокіл» (Київ) — «Юність» (Мінськ). 2:2 (у киян закинули — Дідковський, 19, Шевченко, 60) і 7:2 (Зіневич, 15, 25, Харченко, 19, Крикуненко, 37, Фадєєв, 45, Дідковський, 51, Бобровников, 56).

Колектив Рахункової палати України висловлює глибоке співчуття голові Рахункової палати Валентину Костянтиновичу СИМОНЕНКУ з приводу тяжкої втрати — смерті брата

Володимира Костянтиновича СИМОНЕНКА.

Правління міжнародної громадської організації «Асоціація Слобожанщина» висловлює глибоке співчуття директорові виконавчої дирекції Фонду соціального страхування України СЕЛІХОВУ Михайлові Гнатовичу з приводу тяжкої втрати — смерті дружини

Емми Іванівни.

Світлана ВІКТОРОВА, «Голос України»

Президент селянкам усе пояснив і навіть адресу назвав

Репліка

Як повідомляють інформаційні агентства, 13 жовтня Президент України Леонід Кучма зустрівся з жінками — працівницями агропромислового комплексу. Хто вони, ці жінки — селянки із забитого села, пайовички КСП, буряківниці, котрі лопати і викопані вручну буряки залишили на полі та й пішли до Президента, бо грошей не бачили вже давно, — невідомо. Відомо, що жінки-працівниці. Такими вони є завжди, незалежно, з якого комплексу. Добре, що комплекс ще не завмер зовсім.

Так-от, Президент їм, цим жінкам-працівницям, за повідомленням ДІНАУ, пояснив, що відставка уряду «приведе до патової ситуації», а ще «підкреслив, що парламентарії щодня зранку до вечора займаються розборками, хто більше винен в економічній ситуації».

Сам Леонід Данилович поза тим.

Драматичності додає Інтерфакс: «Учасниці зустрічі, зокрема, вимагали заборонити продаж сільськогосподарських угідь, оскільки, на їхню думку, земля буде скуплена ділками». І що, ви думаєте, відповів Президент? Він «підкреслив, що продаж землі заборонено». А чи не сказав Леонід Данилович, яким його указом? А може, він увів жіноцтво у курс справи і розповів про свою боротьбу з парламентом за надання права адміністраціям, тобто звичайним чиновникам, виділяти землю? Не депутатам, яких селяни обирають, а чиновному люду, котрий у президентській вертикалі знайшов доходні місця... Та Президент дивиться у перспективу: земля продаватиметься, але буде «створено спеціальний механізм, що передбачатиме захист від того, щоб земля не потрапила в руки тих, хто на ній не працює» — ось так заспокоїв державницьке жіноцтво Леонід Данилович.

Не задовольняють жінок-працівниць і ціни на сільгосппродукцію, і те, що врожай досі не зібрано через відсутність дизельного палива. І що ви думаєте, це невдоволення не розсердило Леоніда Даниловича. Він визнав, що труднощі мають місце, і пообіцяв доручити урядові (нагадаємо: надворі жовтень) направити пальне передовсім на осінні (добре, що не на зимові) сільгоспроботи. А втім, «вся надія на каспійську нафту», — сказав глава держави. То, може, її трудівниці-аграрниці мають зачекати і не копати буряки вручну?

Та втішив Леонід Данилович жінок обіцянкою «ще раз дуже уважно подивиться на механізм дії єдиного податку на землю».

А наостанок Леонід Данилович назвав адресу, куди мають йти зі своїми проблемами жінки-працівниці АПК: до місцевої влади.

Мабуть, Леонід Данилович забув, що найбільше будь-яка влада боялася голодних бунтів жіноцтва. Як терпець увірветься.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

«Світоч» засватали...

Альянс тижня

Але фірма збереже дівоче прізвище!

Якби відома кондитерська фірма «Світоч» і надалі залишилася регіональною, вона втратила б позиції. Загальні збори акціонерів ухвалили рішення про входження її у сімейство світової корпорації «Нестле», яка є виробником №1 продуктів харчування і працює в більш як ста країнах.

Із «Нестле» ми знайомі давно. Ця транснаціональна компанія продає своєї продукції на мільйони доларів. Відтепер вона прийшла до нас у новій якості — як стратегічний інвестор, що вкладе у розвиток львівської фірми 40 мільйонів доларів упродовж п'яти років, не претендуючи на головне: марку «Світоча» і неповторність його солодких шедеврів. Напередодні зборів акціонерів сесія облради розглядала питання про захист вітчизняного виробника. Виступ президента фірми «Світоч» депутата Андрія Тавпаша був доволі сердитим.

— Треба ставити питання не про захист власного виробника, а про створення найоптимальніших умов для нього, — наголошував він.

На ділі ж ось як: 60 відсотків сировини фірма купує за кордоном, а отже, їй не обійтися без купівлі валюти. Здавалося б, перед таким потужним платником податків, лідером кондитерської галузі України не повинні виникати бар'єри навіть за умов нинішньої кризи, але...

— Я був у Ющенка, та краще б не ходив, — зауважив Андрій Іванович. — Нині йде жорстока боротьба за споживача, і роль держави дуже важлива. Вона мусить захистити нас від навали закордонного товару. Споживач повинен мати право вибору, але він має бути впевнений, що йому не запропонують заборонені в цивілізованому світі продукти. «Світоч» готовий використати десятки мільйонів інвестицій і при цьому залишитися вітчизняним виробником.

«Світоч» сватали вже не раз, але безуспішно, — поки нинішній крутий ринковий віраж не спонукав до остаточного вибору. Без стратегічного інвестора із його значними внесками в оновлення основних фондів уже не обійтись. Світочанські підприємства-ветерани, яким 88 і 116 років, служать вірою і правдою, проте наївно було б і надалі сподіватися на конкурентоспроможність обладнання, зробленого «на коліні» в ремонтно-механічному цеху. Союз із «Нестле» бачиться гармонійним, бо ця корпорація працює саме на національному рівні. Отже, немає загрози, що «Світоч» стане пакувальною фабрикою для чужої продукції. Що ж дає навзамін корпорація львівським кондитерам за 32 відсотки акцій? Співпраця забезпечить стабільний розвиток фірми на довготермінову перспективу із збереженням робочих місць. «Світоч» зможе обновити обладнання, технології, рецептури. Використовуватимуться дешевші джерела якісної сировини, будуть забезпечені стабільні її поставки. Фірма матиме доступ до дешевих фінансових ресурсів, величезної інформаційної бази, до «ноу-хау». Буде використано розгалужену мережу дистриб'юції «Нестле» в Україні, що відразу істотно збільшить обсяги реалізації продукції. «Світоч» вийде на міжнародні кондитерські ринки зі своєю маркою. Від оптимального співвідношення «ціна-якість-асортимент» виграє врешті покупець.

Ці та інші аргументи «за» Андрій Тавпаш навів на прес-конференції. Її рефреном була фраза: «Ми не продалися, «Світоч» був, є і буде вітчизняним виробником».

Львів.

Дошка пошани

А народ утирається...

Криївка. Підпільник Кіндрат при світлі каганця читає газету, його подільник Юзик хутко покидає лаз: йому припекло до вітру.

На Кіндрата зверху крізь шпарини подзюрчало, полилося, наче з відра...

— Юзику, чи ти здурів, що ти робиш?..

— Спокійно! Я контролюю ситуацію і твердо тримаю у своїх руках усі процеси...

Кіндрат, чортихаючись, утирає обличчя:

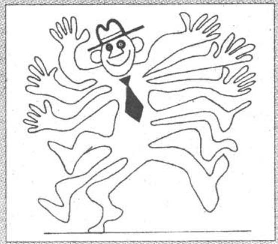
— Юзику, бігме, так говорить і наш президент про уряд, ... а народ утирається!

Батрахоміомахія

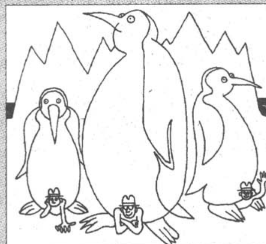
Віталій ЛУЦЕНКО, народний депутат України:

— І на закінчення. Володя Марченко, ви як та жаба...

ВІД ЧЕРГОВОГО: Тс-с-с, а то «зелені» образяться...

Ми знову відкрили Америку

Валерій ПУСТОВОЙТЕНКО, Прем'єр-міністр України:

— В Америці я сам для себе зробив висновок: ніхто нам не допоможе, якщо ми самі собі не допоможемо...

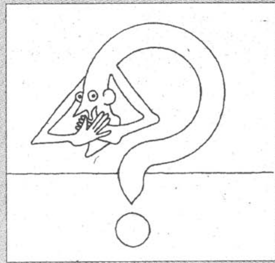
ВІД ЧЕРГОВОГО: — Як добре, що Валерій Павлович не подумав одвізитити Антарктиду. Інакше б ми, очевидно, почули таке одкровення: ніхто не допомагає пінгвінам, ніхто, крім самих пінгвінів, не висиджує їхні пінгвінячі яйця...

Німа сцена

Сергій ШЕВЧУК, народний депутат України (13 жовтня, звіт уряду):

— Усі зібралися з німим запитанням...

ВІД ЧЕРГОВОГО: Ти диви, уже всі й виговорились, а запитання так і залишилося. Німе.

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Надія БЕДРИЧУК, «Голос України»

То ви кажете, шанс є?

(Початок на 1-й стор.).

Важко пояснити, чим саме так «зацікавила» австрійських підприємців та банкірів нестабільна економічна ситуація в Україні. Принаймні донедавна іноземні інвестори, які ще не встигли залишити наш ринок, не планували розширювати тут свою діяльність. Австрійські банкіри, які працюють в Україні, також до останнього часу підраховували збитки і заспокоювали себе тим, що працюють на перспективу.

Тож, мабуть, інтерес бізнесменів традиційно перебільшується? Звісно, австрійське керівництво може закликати підприємців вкладати кошти в Україну. А Торгова палата Австрії може навіть організувати поїздку кількох делегацій потенційних інвесторів до Києва. Але жодні політичні домовленості не примусять тих, хто вміє рахувати гроші, розпрощатися з ними. Якщо, звичайно, на горизонті «не замаячать» конкретні економічні зміни в нашій державі. Так само, як коня слід ставити попереду воза, і торговельні відносини з Європою треба розпочинати з реформ в Україні. Останні втілюються переважно на папері, тож нема чому дивуватися, що й активна міжнародна торгівля існує здебільшого у звітах.

Але задля справедливості слід сказати, що не лише Україна розчаровує ЄС, а й ЄС часто не виконує свої обіцянки. Зокрема, свого часу Єврокомісія та «велика сімка» пообіцяли сприяти у виведенні з експлуатації Чорнобильської АЕС. Передбачалося, що ЄБРР кредитуватиме добудову реакторів на Рівненській та Хмельницькій АЕС. У Відні знову згадали про старі обіцянки ЄС. І нам уже вкотре пообіцяли допомогти.

Так само уважно вислухали нарікання на майбутній візовий режим з новими членами ЄС. Правда, ні до чого так і не домовилися.

Єдине, про що конкретно і остаточно заявили у Відні нашій делегації: Україна поки не може розраховувати на асоційоване членство в Європейському союзі. Фактично нас «поставили на місце», однак це не зменшило оптимізму українських політиків. «Австрія підтримує ідею асоційованого членства України в ЄС у майбутньому!» — це проголошується як здобуток. Одразу пригадується епізод з відомого голлівудського фільму, в якому хлопець питає дівчину про свої шанси: «Ну хоча б один зі ста?» — «Я б сказала, один з мільйона.» — «То ти кажеш, шанс у мене є!..»

Свій досвід запропонувати, а чужий — запозичити

Надзвичайний і Повноважний Посол України у Вірменії Олександр Божко зустрівся з членами новоствореної депутатської групи «Вірменія—Україна». До складу цієї групи увійшли представники різних політичних фракцій Національних Зборів. Усі вони заявили, що прагнуть налагодити співпрацю з українськими колегами.

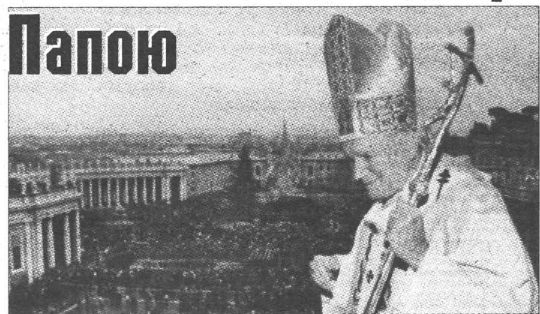
Міжпарламентська група «Вірменія—Україна» обстоює зближення законодавств двох країн. Зокрема, вірменських депутатів цікавлять правові акти України у галузі освіти. Водночас вони пропонують колегам з Верховної Ради свій досвід роботи над Цивільним кодексом Вірменії, який отримав схвальні відгуки за кордоном.

Депутати Національних Зборів також висловилися за співпрацю України і Вірменії у парламентських структурах міжнародних організацій. Вони також підтримали ідею постійних контактів з відповідною міжпарламентською групою «Україна—Вірменія», яку незабаром остаточно буде сформовано у Верховній Раді.

Олесь КЛИНОВ, «Голос України» (з Рима)

Коли Папа ще не був Папою

У ВАТИКАНІ 18 жовтня відзначатимуть 20-ліття служіння на апостольському престолі Папи Іоанна Павла II. Представляти його особливої потреби немає. Про його релігійну, миротворчу діяльність добре знають не лише в католицькому світі. Але мало кому відомо, як жив Папа Римський, коли ще не був Папою...

Кароль Войтила народився 18 травня 1920 року в невеличкому містечку Вадовиці поблизу Кракова. Розповідають, що того дня у церкві (а будинок, в якому мешкали Войтили, був неподалік від неї) читали молитви до Пресвятої Діви Марії. І ці молитви були першими звуками, які почуло немовля.

Предки його матері родом із Селезії, тому в сім'ї говорили не тільки польською мовою, а й німецькою. Крім того, добре знали українську, бо в роду Войтил були й українці. Усе це, очевидно, позначилося на захопленні Кароля Войтили іноземними мовами.

Перше горе сім'ю спіткало, коли Каролю виповнилося десять років — померла мати Емілія. І всі турботи за хворим батьком і малим Каролем узяв на себе його старший брат, лікар за фахом Едмунд, якому тоді було тільки 24 роки. Та біда одна не ходить, а з собою ще й горе водить: через три роки помер і брат, що заразився, лікуючи хворих на скарлатину.

Відтоді Кароль Войтила став єдиною опорою хворого батька. Можна сказати, саме тоді й закінчилося його дитинство...

Коли Кароль закінчив школу, вони з батьком переїхали до Кракова. Там майбутній Папа вступив до університету. Улюбленими його предметами стали філософія, філологія, релігія, іноземні мови. У 18 років Кароль Войтила серйозно захопився літературою, приєднався до театрального гуртка і... написав свої перші вірші.

Кілька років тому «Независимая газета» опублікувала перекладену російською мовою його п'єсу «Біля крамнички ювеліра» (1939 рік). У неї є ще одна назва «Медитації про таємниці шлюбу, які інколи обертаються на драму»... Навіть за цією назвою можна зрозуміти, що автор «апологет і прихильник сім'ї», людина люблячa і про любов розміркoвує пристрасно. Того самого року Войтила написав і цикл віршів «Балади Вавельського собору».

Восени 1939 року Польщу окупували гітлерівські війська. Тоді релігійне і культурне життя у країні завмерло. Але навчання в університеті тривали, хоча й підпільно.

Залишити студентську лаву Кароля змусили не гітлерівці. З 1 листопада 1940 року, щоб допомогти хворому батькові, він пішов працювати звичайним робітником у кам'яний кар'єр у Закшовики, поблизу Кракова. Проте літературну працю не покинув. І саме в ті роки написано його знамениту п'єсу «Кароль Дух». Тоді ж він приєднався до підпільної організації, яка переховувала краківських євреїв і переправляла їх до інших країн.

У лютому 1941 року помер батько. Каролю було тоді лише 20 років. Розповідають, що 12 годин він провів у молитві біля його ліжка... Можливо, бажаючи вимолити у Бога райського життя на тому світі для своїх рідних, він і вирішив тоді стати священиком. А можливо, причини були зовсім інші. Чим саме керувався 21-річний Войтила, знає нині тільки 78-річний Папа Римський. Але вже 1942 року Кароль став слухачем курсів при богословському факультеті Ягеллонського університету в Кракові. Лекції підпільно читав краківський архієпископ Адам Сапага. Через два роки Войтила став семінаристом, а 1 листопада 1946 року Сапага посвятив його у священики.

Зміна в житті майбутнього Папи збіглася зі зміною політичного режиму в Польщі: до влади прийшли комуністи. І того самого року молодий священик вирушає до Ватикану і вступає до «Ангелікуму» —домініканського університету. 1948 року успішно захищає дипломну роботу під назвою «Питання про віру у Святого Іоанна Хрестителя». А по тому знову повертається до Польщі.

Близько року Кароль Войтила мешкав у містечку Неговіце, де був помічником настоятеля. Потім його перевели до Кракова. І вже з 1953 року Войтила викладає етику та моральну теологію спочатку на богословському факультеті Ягеллонського університету, а потім — у католицькому університеті в Любліні. У ті роки він написав... понад 300 статей, переважно присвячених християнській етиці.

У 36 років Кароль Войтила став професором інституту етики в Любліні. Це, до речі, не завадило йому займатися спортом і подорожувати... А в 38 років — наймолодшим в історії Польщі єпископом.

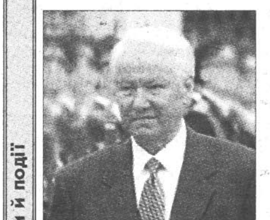
1962 року Войтила знову їде до Рима. Цього разу, щоб узяти участь у роботі II Ватиканського Собору. Взимку 1964-го його посвячують на архієпископа Краківського. І наступного року — вже як архієпископа — запрошують приєднатися до обговорення нової пастирської Конституції «Про церкву в сучасному світі». Вона істотно змінила обличчя церкви. Майже через двадцять років після тих вікопомних подій 1972 року Войтила написав книгу про витоки ватиканського оновлення.

1967-го Папа Павло VI підносить архієпископа Войтилу до кардинала. І перед ним відкривається прямий шлях до найвищих висот Ватикану. Він має можливість працювати у різних церковних комітетах та конгрегаціях, багато подорожувати. До речі, цікавий факт. Після його виступу перед молоддю Гарвардського університету одна зі студентських газет написала: «Цей приїжджий кардинал може стати Папою».

І ця подія справді відбулася. У неділю Папа Римський Іоанн Павло II відзначатиме 20 років свого правління. А в католицьких церквах по всьому світу правитимуть службу за здравіє того, хто все своє життя присвятив Богові й людям.

Люди й події

Кремлівська правда

Привселюдно назвавши хворобу Бориса Єльцина (через яку скоротили його візит до Казахстану) «застудою», кремлівські чиновники вже вкотре приємно здивували світ неадекватною оцінкою стану президентського здоров'я. Ну звичайно, Кремль, як завжди, перебільшує: то ж була не застуда — главу РФ хитав невеличкий головний біль!.. Пам'ятаєте Остапа Бендера: «Вас обдурили. Вам продали ліпше хутро — це шанхайський барс!» Еллочка Людожерка теж була в захваті.

Салам, Куба!

«Без третього» залишилися США та Ізраїль у Генеральній Асамблеї ООН. Вони проголосували там за продовження економічної, торгової та фінансової блокади Куби. Третій, а ним минулого року був сонячний Узбекистан, вирішив нині мирно утриматися. Тепер він потрапив до іншої теплої компанії — кандидатів у члени НАТО, яким проти американської лінії йти невигідно, а проти здорового глузду — незручно...

Багатовекторність

Українська зовнішня політика знову підтвердила свою «багатовекторну» репутацію. Один з її векторів, як відомо, тривалий час домагається звільнення силоміць утримуваного в Нігерії (вже другий рік!) українського судна «Дубай Валор» із чотирма членами команди. Незважаючи на безрезультатність спроб першого і на жалюгідне становище наших людей у Нігерії, другий вектор на цьому тижні радо приймав у Києві нігерійського міністра закордонних справ Альхаджи Бухара Бала. Наче нічого й не бувало.

Не оцінили

«От і віддавай після цього мирно владу...» — саме такими невеселими роздумами час перейнятися екс-президентові Індонезії Сухарто. Улітку він замість того, аби звично кинути проти масових демонстрацій протесту армію, взяв та й пішов у відставку. Президентського благородства явно не оцінили: днями новий індонезійський уряд видав розпорядження про всебічну перевірку законності придбання родиною Сухарто численного, треба сказати, добра: землі, нерухомості тощо.

Експрес-послуга

Новина, що конгрес може зняти з Клінтона 13 з 15 висунутих прокурором Старром звинувачень, навряд чи втішила американського президента. Адже хитромудрий голова юридичного комітету палати представників республіканець Хайд має намір зробити це лише для того, щоб прискорити процедуру оголошення Клінтонові імпічменту. Біллу слід бути готовим до найгіршого: за швидку послугу й платня більша...

Щоб у подальшому всім людям жити

«Він усе це довів своєю справою, ставши живим прикладом і послідовником свого вчення. Те, чого він досяг, — грандіозно, і відвертатися від усього цього лише тому, що нам не все зрозуміло і ми мало знаємо про це, ми не маємо права. Він є живим фактом, що доводить правильність свого вчення».

Учитель Іванов, з автобіографічного твору «Школяр».

ВИПОВНИЛОСЯ 100 років від дня народження Порфирія Корнійовича Іванова. Людині дивовижної долі, Учителеві, засновнику нової Ідеї і практичного вчення, яке повертає людям здоров'я і радість єднання з Природою, з вдячністю ми присвячуємо цей матеріал.

Відомі вчені, діячі культури, представники громадськості, що брали участь у ювілейних заходах, присвячених 100-річчю від дня народження Порфирія Іванова, говорили про його вчення як про реальний шлях до розв'язання багатьох проблем сучасного суспільства. Першочергова з них — збереження життя на Землі. І, як зазначалося, найголовніше — це нова свідомість, нове ставлення людини до Природи, до життя, приклад якого показав Порфирій Іванов. Ні, він не пропонував людям ходити роздягнутими, не вимагав рекордів у загартуванні чи утриманні від їжі, не кликав назад у доісторичну добу. Навпаки, він вірив, що, наслідуючи його вчення, людство набуте тих моральних якостей, того рівня свідомості, коли стане можливим побудова дійсно гуманного світу.

Однак учення Іванова часто сприймається як суто лікувальна методика. А роздягнуті, босі, з довгим волоссям і бородами люди в громадських місцях — це вже вияв цілковитого нерозуміння суті Ідеї Іванова, його особистого життєвого подвигу, який мав виключно історичний смисл.

То у чому суть його життя, його праці? Чому тисячі людей — від селян до бізнесменів і політичних діячів, що дотримуються порад Іванова, називають його своїм Учителем?

Розповісти про це нам допоможуть запитання, які містяться в листах-відгуках на попередні наші статті на цю тему («ГУ», № 38 від 25.02.1995 року та № № 165 — 166 від 6.09.1996 року):

— Розкажіть, будь ласка, більш докладно про особистість П. Іванова, у чому його заслуга? Як цій людині в неймовірно важких умовах вдавалося зберегти здоров'я і саме життя? Чому Учителя Іванова назвали Богом землі, чи одна це історія від Мойсея і Христа? Вчення Іванова і світлі спогади про Дім Учителя, який я відвідала на Луганщині, допомагають мені долати ностальгію і труднощі американського життя. Розкажіть про цей дім, чи приїздять нині туди люди? Яка мета руху послідовників вчення Іванова? Учитель писав про еволюцію людської свідомості. Якою буде людина майбутнього? Як у подальшому розвиватиметься вчення Іванова, його справа. По можливості опублікуйте витяги з його зошитів.

З такими запитаннями і проханнями до нас звернулися: М. Громов з міста Шостки Сумської області; Андрій і Тетяна Балакірєви з Москви; Міра і Женя Шрайбер з міста Ашкелона, Ізраїль; Софія Константиновська з Х'юстона, США; Віра Світлична з смт Буча Київської області; Алла Т. з Ялти та інші.

Вадим Корольов з міста Кузнецовська Рівненської області просить надрукувати твір Учителя Іванова «Перемога моя». На думку багатьох читачів, цей твір має велике практичне значення.

Щоб відповісти на ці запитання, збагнути місце і значення особистості Порфирія Іванова в нашій історії, необхідно усвідомити суть його Ідеї. Тому що Порфирій Корнійович Іванов — це перш за все його Ідея.

«Моя Ідея — це свідоме буття»

Природа. Велична, прекрасна, сповнена життя, мудрості, гармонії, краси. Ніжна і сувора, любляча і нещадна, вона завжди лишалася загадкою для людства. Ми її вивчаємо, підкоряємо, користуємося її багатствами, захоплюємося і смертельно боїмося, бо стоїмо перед великою таємницею життя, яку неможливо збагнути. Та найдивовижнішим із усього створеного на Землі серед розмаїття оточуючого нас світу є сама людина.

Людина народжена, щоб жити, мислити, творити, любити Природу, перебувати у єднанні з її законами, бути свідомою особистістю, виразником повноти і досконалості всього Всесвіту.

Але ми не можемо усвідомлювати свого призначення, своєї відповідальності перед історією, перед майбутнім, живучи у відриві від Природи. У страхові перед нею, прагнучи тепла, ситості, багатства, ми створили штучний замкнутий світ, де владарюють неправда, насилля, де підсумком діяльності людей на Землі є зруйнований, зневажений світ Природи, внутрішньо спустошена людина. А відтак — війни, хвороби, страждання і смерть.

Саме в наш час, коли виникла загроза самому існуванню життя на Землі, з'явилася потреба в людині, котра б пройшла новий для людства шлях, змінила свій внутрішній світ. І першою пізнала, що таке життя.

Ідея про необхідність народження такої людини виникла і сформувалась у свідомості Порфирія Іванова 25 квітня 1933 року. І йому, як засновнику цієї Ідеї, належало зробити перший крок назустріч Природі, здійснити еволюційний прорив у людській свідомості: від психології споживача до людини нової, здатної мислити і чинити у відповідності до свого високого звання.

«Він є Природа, Людина з небувалим характером»

Щоб наблизитися до Природи, Порфирій Іванов почав прагнути не тепла, комфорту, а холоду, голоду, суворих випробувань. Таким, здавалось би парадоксальним, ставленням до життя, спростовувались усі ті цінності, на яких віками засновувався порядок миру цього. Він з любов'ю пішов у Природу, безоглядно довірившись їй. І в найсуворіших її проявах пізнав життя, відкрив невичерпне джерело здоров'я, радості, щастя, яких не відчувала ще жодна людина.

У лютий мороз, у будь-яку негоду він ішов по землі голим і босим. Зцілював хворих, піднімав калік, відкривав очі сліпим. Міг думкою зцілити хворого на одне лиш його прохання. Порухом руки зупиняв шалений вітер, заспокоював шторм, годинами перебував у морській безодні без дихання. Своєю владою над стихіями засвідчуючи, що саме людина є господарем природи.

«Що це була за людина! Високий, стрункий, як стріла. Біла борода, волосся, що в'ється, блакитні очі. Дуже уважний до людей, усе знає, на будь-яке запитання відповідає. А дух від нього який ішов сильний, як від свіжозораної землі весною. А як він бігав! Босий, по камінню, по колючках — навпростець. Сила у нього була незвичайна. Це велика загадка і таємниця, яку ніхто не знає». (Зі спогадів односельців П. Іванова).

Не злякавшись важкої праці і навіть небезпеки загинути, виявивши дивовижне терпіння і цілеспрямованість, наш сучасник Порфирій Іванов уперше виконав місію людини на Землі, ставши одним цілим з Природою, виразником її думки, могутності, сили волі. Це людина, котра перемогла, усвідомила себе, котра почала світоглядно мислити і розуміти, котра, як Всесвіт, вмістила Природу, її Святий Дух. Виявляється, Природа, її лице — це людина. І вся мудрість, любов, як велика таємниця життя, закладена в самій людині. Порфирій Іванов розкрив цю таємницю, справами, образом своїм засвідчивши це.

Але непросто долалися ним ці рубежі. Його вчинки, висловлювання, зовнішній вигляд були настільки незвичні, настільки не властиві людям, що одразу викликали гнів і осуд більшої частини суспільства. Мир відчув прихід чужої йому людини і поспішив відштовхнути її, не прийняти.

Глузування, знущання, чистилище тюрем і психлікарень. Йому довелося пережити приниження, випробувати на собі всю глибину людських страждань, щоб знати, як допомогти людям, побачити дійсне обличчя суспільства. Все, що випадало на його долю, він сприймав як належне, як загартування і уроки свого вчення.

Серед невігластва, лицемірства він почав знаходити людей, нужденних у правді, здоров'ї та житті. Саме до них звертається зі своєю Ідеєю і вченням Порфирій Корнійович Іванов. Ці люди дали його праці найвищу оцінку, визнавши своїм Учителем, Богом Землі. Тобто людиною якісно новою, котра має владу в Природі, допомагає бідним, хворим, нужденним, але спрагли до життя людям.

Ось розповідь пенсіонера, у минулому він учений, агроном. Лікарі поставили йому діагноз — рак стравоходу. «... та на моє щастя з'явився Учитель. Він недарма таке гучне ім'я одержав від нас, від калік. Учитель запитав, для чого я прийшов. Я кажу: «За здоров'ям». Він посадив мене на стілець, зняв валянки і почав мити мої ноги холодною водою. Я думав, що помру від усього цього. А виявилося, робота Учителя виправдалася. Він не приймає мовчки, а дає поради, щоб ми слухали, розуміли і приймали його нове вчення. Коли Вчитель навчив мене, що і як треба робити, щоб бути здоровим, — мені стало добре. Увечері прийшов додому і випив склянку води. Після цього їжа стала проходити — рак зник. Спасибі Учителю за все хороше». (Зі статті П. Іванова «Щоб людина не застуджувалася і не хворіла».)

«Учення у вас є, зберігайте його у своєму здоровому серці»

Як реальну допомогу у прагненні людей бути здоровими і щасливими П. Іванов запропонував виконання його порад «Дєтка», відкривши для кожної людини можливість безпосереднього зв'язку з природним джерелом здоров'я та життя: через повітря, воду, землю і прохання до Учителя. Написав Гімн, виконуючи який, людина стає причетною до його Ідеї.

Учитель чекав людей, які підтримали б його справу і розвивали її. Для них він будує дім, двері якого відкриті у дивовижний світ Природи, в новому світлі Учителевої Ідеї. Тут жив і трудився П. Іванов. Спілкувався з учениками, журналістами, викладав у зошитах основи свого вчення.

Сьогодні Дім Учителя став живою ниточкою, що з'єднує між собою тисячі близьких по духу людей. Сюди приїздять люди з України, інших країн, щоб більше дізнатися про особистість Учителя Іванова, його Ідею та вчення.

Упродовж багатьох років Порфирій Іванов намагався розповісти про свою Ідею. Він звертався до медиків, влади, наводячи факти зцілення людей, просив надрукувати його праці про загартування і виховання нової людини. Попереджував, що наші стосунки з Природою мають змінитися і в подальшому будуватися на основі довіри, любові і взаємної відповідальності.

Розпочата Учителем справа стала справою багатьох наших співвітчизників. В Україні виник рух послідовників учення Іванова. Різні за віком, національністю люди, об'єднані спільною метою: донести це вчення широкій громадськості. Вони трудяться за покликом серця. Кожен учасник цього руху перш за все сам осягає прості природні істини, усвідомлює те природне начало, на якому будується життя і яке лише тепер має стати внутрішньою сутністю людини.

Розповідає Людмила Манько з Києва: «Минуло вже 10 років, як я вперше облилася холодною водою. Тепер, коли і здоров'я поліпшилося, і сімейні стосунки налагодилися, не осмілюся запевнити, що всі поради «Дєтки» виконала. Скажу лише одне: ніякі обставини вже не примусять мене жити по-старому.

Людина, яка іде назустріч Природі, виконуючи ці поради, відкриває для себе нове, багато чого переосмислює, вчиться жити. Це нелегко, але на цьому шляху відчуваєш підтримку і допомогу Учителя. Тут відбувається загартування і становлення людини як особистості, народжується віра в майбутнє.

Я вдячна Учителю за можливість трудитися у його справі».

Учення Учителя Іванова — це школа, в якій, проходячи життєві уроки, виховується нова людина, здатна розпізнати своє дійсне призначення, стати корисним Природі, суспільству, попри усі труднощі і негаразди здійснити те найвище, заради чого прийшов у цей світ. Це зародження нової свідомості, яка докорінно змінить людство, стане основою нашого буття, розкриє нові можливості і горизонти, щоб у подальшому людям жити і продовжувати свою історію.

«Ця історія, яка на мені розвивається, вона була і раніше, вона є і зараз, і вона буде в подальшому...»

Кожна епоха несе в собі особистість, котра яскраво виражає дух часу, своїм подвижницьким трудом, устремлінням у майбутнє визначає напрям подальшого розвитку людського суспільства. Серед таких людей, велетів духу, постать Порфирія Іванова займає належне місце. Він розкрив таємницю призначення людини, цим здійснивши новий крок у розвитку людської свідомості, заклавши основи людства майбутньої доби.

Послідовники вчення Іванова вірять, що на цьому шляху будуть зроблені подальші кроки. У своїх щоденниках Учитель писав про людину нового часу, котра народиться в свідомості його справи, його Ідеї, котрій належить змінити пануючу нині атмосферу страху, насилля, вивести людство зі стану війни з Природою і заснувати царство свободи, мудрості, життя. Це буде віха, початок нового періоду історії землі.

І лише тоді, в майбутньому, усвідомлять дійсну велич Людини, справи і образ якої показав своїм життям Порфирій Корнійович Іванов і кого нині ми називаємо Учитель.

Перемога моя

За ділом я є самородок, а джерело моє — це загартування-тренування. Я труджусь один на благо всього людства, я вчусь у Природі, я говорю в мирі, істинно хочу сказати про самозбереження клітини. Моє здорове, молоде, загартоване серце 25-літньої людини. Вихід мій у світлі. Я не боюсь ворога ніякого, навіть своєї смерті.

Людина я Землі, дихаю дуже міцно, а різко говорю не про якесь диво, а про Природу, про практичне фізичне явище.

Найголовніше — це чисте повітря, вдих-видих, снігове пробудження, миттєве видужання центральної нервової частини мозку. Я люблю хворого, душу, серце його знаю добре, хочу йому допомогти, через руки струмом убиваю його біль.

Це не слова вам говорять, а все робиться ділом. Рука пише владика, ніколи про це не забути, надто справедливе це діло. А прохання таке: мене треба буде просити — будеш завжди здоровим. Для кого це буде не потрібним? Для юнака молодого, чоловіка чи старого? Так ні, шановні, це діло світового значення.

Нам треба Природу-Матір любити, цінувати, оберігати її, як око, ось де Істина. Не хвороба відіграє роль над людиною, а людина над хворобою. Нам треба вчитися вченню Іванова, щоб не потрапляти до в'язниці і не лягати до лікарні, жити вільно, не лізти проти рожна. Яка нам буде слава, якщо ми будемо ввічливість свою сіяти — дідусеві, бабусі, дядькові, тітці, молодій людині скажемо: «Здрастуйте!»

Ех, і життя моє важке для всіх! Зрозумійте моє терпіння, серця свої загартуйте. Милі мої люди, гляньте ви на Сонце, побачите ви свою правду, своє видужання — бути таким, як я, Переможець природи, Учитель народу, Бог землі.

Учитель.

Інформація про емісію акцій відкритого акціонерного товариства Науково-виробнича фірма «Луганські акумулятори»

1. Характеристика емітента

Відкрите акціонерне товариство Науково-виробнича фірма «Луганські акумулятори» (далі — Товариство) створено відповідно до наказу Фонду державного майна України від 10 квітня 1998 р. №9-АТ шляхом перетворення орендного науково-виробничого підприємства «Луганські акумулятори» на відкрите акціонерне товариство. Місце розташування Товариства: Україна, 348017, м. Луганськ, вул. Оборонна, 91. Тел. 0642. 55-35-33, 57-22-00.

Науково-виробниче підприємство «Луганські акумулятори» збудоване в 1952—1957 роках і мало назву Луганський завод лужних акумуляторів. Завод було збудовано для забезпечення підприємств країни в лужних акумуляторах переважно промислового застосування.

Товариство зареєстроване у виконавчому комітеті Луганської міської ради народних депутатів 21 квітня 1998 р., реєстраційний №225/10166, код за ЕДРПОУ 05758948.

Предметом діяльності Товариства є: вивчення, виробництво, продаж та прокат усіляких акумуляторів, гальванічних елементів: батарей з них, їх складових частин, усіляких механічних, електричних пристроїв, здатних сприяти їх доброму функціонуванню, товарів народного вжитку, інших виробів виробничого призначення, які можуть бути вироблені на обладнанні Товариства, а також продаж усілякого електричного та електронного обладнання, інші види господарської діяльності, що не заборонені законодавством України.

Товариство здійснює виробництво та продаж понад 40 типів нікель-залізних, нікель-кадмієвих акумуляторних батарей для вуглевидобувної промисловості, залізничного транспорту, авіації міського електротранспорту, зв'язку, побутової електротехніки та інше. Обсяг виробництва та реалізації продукції за 1997 рік становив 26,1 млн. гривень та за січень—квітень 1998 року — 7,96 млн. гривень.

Силами науково-дослідних та конструкторсько-технічних підрозділів фірми ведеться велика робота з удосконалення існуючих та розробки конструкції та технології нових типів виробів. У 1997 році впроваджено у виробництво три типи нікель-залізних батарей для електронавантажувачів, нова срібно-цинкова батарея для військової авіації, модернізована нікель-кадмієва батарея для цивільної авіації. У 1998 році завершується випробування та підготовка виробництва двох типів батарей для міського електротранспорту, батареї для сільських телефонних станцій, батарей для потужних електровозів, двох типів батарей для мобільних радіостанцій, впровадиться нова технологія вилучення металевого кадмію з кадмієвого брухту. Витрати на наукові дослідження в 1997 році становили 1137,9 тис. грн., за 4 місяці 1998 року — 379,3 тис. грн. Інвестицій на 01.01.98 та 01.05.98 року в будь-які проекти немає.

Спискова чисельність працівників на 01.01.1998 р. 3669 чол., на дату створення товариства — 3 663 чол.

Дані про керівників:

Посада	Прізвище, ім'я та по батькові	Освіта	Кваліфікація	Загальний виробничий стаж
Голова правління	Артемов Віктор Валентинович	Вища	інженер-хімік-технолог	31 рік 9 міс.
Головний бухгалтер	Барінова Клавдія Калинівна	Вища	економіст	40 рок.1 міс.

Фінансові результати:	на 01.01.98 р.	на 01.05.98 р. (тис. грн.)
Виручка від реалізації продукції за вирахуванням ПДВ	26054,2	6653,3
Затрати на виробництво	26790,1	8323,5
Результат від реалізації (збитки)	735,9	1670,2
Доходи і витрати від позареалізаційних операцій (збитки)	1065,3	42,7
Балансовий збиток	1711,6	1712,9
Дебіторська заборгованість	3598,8	1308,6
Кредиторська заборгованість	18848,1	20417,6

Валюта балансу:	на 01.01.98 р.	на 01.05.98 р. (тис. грн.)
АКТИВ		
Основні засоби та інші позаоборотні активи	43477,6	56948,6
Запаси і затрати	13568,4	15011,2
Грошові кошти, розрахунки та інші активи	3635,0	1344,0
ВСЬОГО	***60681,0***	***73303,8***
ПАСИВ		
Джерела власних та прирівняних до них коштів	41832,9	52886,2
Довгострокові пасиви	—	—
Розрахунки та інші короткострокові пасиви	18848,1	20417,6
ВСЬОГО	***60681,0***	***73303,8***

2. Дані про емісію акцій

Загальна сума емісії становить 37 549 000 (тридцять сім мільйонів п'ятсот сорок дев'ять тисяч) гривень. Випускаються прості іменні акції номінальною вартістю 0,25 гривні у кількості 150196000 (сто п'ятдесят мільйонів сто дев'яносто шість тисяч) штук однією серією (А) з порядковими номерами від 000000001 до 150196000. Форма випуску акцій — документарна з обов'язковою видачею сертифіката акцій.

Мета випуску акцій — приватизація майна підприємства

Кошти, залучені від емісії, не будуть спрямовуватися на покриття збитків.

Порядок розміщення акцій згідно з планом приватизації:

№№ п/п	Код продажу	Спосіб розміщення	Термін розміщення Початок	Закінчення	Акції Кількість шт.	Сумарна вартість, грн.	Частка у статутному фонді, %
1.	1.	Залишається у державній власності			37549001	9387250,25	25,00
2.	2.	Власність організації орендарів		Розміщено	39156000	9789000,00	26,07
3.	4.	Пільгове розміщення акцій			29032983	7258245,75	19,33
4.	4.1.	Працівникам підприємства, що приватизується	01.11.98	31.12.98	15665443	3916360,75	10,43
5.	4.1.1.	За приватизаційні майнові сертифікати			10408583	2602145,75	6,93
6.	4.1.2	За грошові кошти та КС			5256860	1314215,00	3,50
7.	4.2.	Іншим громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій	01.11.98	31.12.98	5857740	1464435,00	3,90
8.	4.2.1	За приватизаційні майнові сертифікати			3905096	976274,00	2,60
9.	4.2.2	за грошові кошти та КС			1952644	488161,00	1,30
10.	4.3	Керівництву підприємства за грошові кошти	01.11.98	01.11.99	7509800	1877450,00	5,00
11.	5.	Продаж акцій на конкурентних засадах			44458016	11114504.00	29.60
12.	5.1	Продаж на аукціонах			5256860	1314215,00	3,50
13.	5.1.1	На сертифікатних аукціонах за ПМС	01.11.98	31.12.98	3529606	882401,50	2,35
14.	5.1.2	На спеціалізованих аукціонах за КС	01.12.98	31.12.98	1727254	431813,50	1,15
15.	5.3.	Продаж акцій за некомерційним конкурсом	01.11.98	31.12.98	39201156	9800289,00	26,10
16.	5.3.1	За грошові кошти			39201156	9800289,00	26,10
		Разом	***Х***	***Х***	***150196000***	***37549000,00***	***100,00***

Дата початку та припинення пільгового продажу акцій:

працівникам підприємства та іншим громадянам, які мають право на пільгове придбання акцій підприємства, початок — 01.11.98 р.; закінчення — 31.12.98 р.

керівництву підприємства, початок — 01.11.98 р.; закінчення — 01.11.99 р.

Дата початку та припинення вільного продажу акцій:

продаж на аукціонах, початок — 01.11.98 р.; закінчення — 31.12.98 р.

продаж акцій за некомерційним конкурсом, початок —01.11.98 р., закінчення — 31.12.98 р.

Дивіденди за акціями сплачують раз на рік за підсумками календарного року. Розмір дивідендів на одну акцію визначається загальними зборами акціонерів. Дивіденди виплачують з 1 липня по 31 грудня року, що йде за звітним.

Дивіденди сплачують за адресою: м. Луганськ, вул. Оборонна, 91.

У разі невчасного отримання дивідендів вони депонуються Товариством на термін до трьох років з моменту нарахування.

Раніше Товариство цінні папери не випускало. Послугами торговців цінними паперами Товариство не користується.

Чинники ризику, що пов'язані з діловою діяльністю емітента: неплатоспроможність замовників продукції, обмеженість коштів на придбання матеріалів та сировини, обмежена кількість або відсутність окремих видів матеріалів та сировини в країні. Інших чинників ризику немає.

Запобігання ризикам: розширення ринку збуту продукції, в т. ч. на експорт, пошук платоспроможних споживачів підвищення якості та зниження собівартості продукції, організація виробництва окремих видів сировини та матеріалів на підприємствах України.

Відкрите акціонерне товариство «Інформаційно-ресурсний центр Львівського АПК»

Повідомляє

про чергові загальні збори акціонерів, що відбудуться 2 грудня 1998 р. об 11.00 год. за адресою: 290058, м. Львів, вул. 700-річчя Львова, 63, перший поверх, кімната — актова зала.

Порядок денний:

1. Збільшення статутного фонду товариства шляхом здійснення додаткового випуску акцій. Мотиви збільшення статутного фонду:

— збільшення статутного фонду товариства здійснюється з метою підвищення ефективності діяльності товариства;

— розширення ділових контактів з вітчизняними та закордонними суб'єктами підприємницької діяльності.

Статутний фонд буде збільшено до 1583710,0 грн. (один мільйон п'ятсот вісімдесят три тисячі сімсот десять гривень) шляхом проведення додаткового випуску акцій на суму 1543710 грн.

— пропонується внести зміни до п. п. 3.1; 3.4; 3.5 статуту товариства, виклавши їх у такій редакції:

3.1. Статутний фонд товариства становить 1583710,0 грн., який поділено на «15837» простих іменних акцій номінальною вартістю кожна 100 грн.

— пропонується випустити 15437 простих іменних акцій загальною вартістю 1543710 грн.

— номінальна вартість акцій при додатковій емісії не змінюється.

— акціонери мають переважне право на придбання акцій додаткової емісії.

— передплата на акції здійснюватиметься в термін з 5.02.1999 р. по 25.02.1999 р.

3. Внесення змін та доповнень до статуту.

Реєстрація акціонерів відбуватиметься з 9.00 до 11.00 за місцем проведення зборів.

Довідки по телефону 52-26-15.

Дирекція ВАТ.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) за позовом Державної податкової інспекції в Херсоні порушив справу № 6/213-Б про банкрутство фірми ТЗОВ Тріада ЛТД, розташованої в Херсоні по вул. 9-го Січня, 64; р/р 1467524 в АК АПБ «Україна».

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) за позовом Державної податкової інспекції в Херсоні порушив справу № 6/214-Б про банкрутство фірми ТЗОВ Тофія розташованої в м. Херсоні по вул. 49 Гв. Дивізія, б. 11-А, кв. 45; р/р 467264 в Херсонському відділенні Укрексімбанку, МФО 352639.

Арбітражний суд Одеської області порушив справу № 801/26 від 15.09.98 про визнання банкрутом ТОВ «Товариство 4-В» (Одеса; р/с 26005213 в Одеському обласному філіалі АППБ «Аваль», МФО 328351, код ЗКПО 21016407).

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймають протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

ОАО «Сизакор»

извещает, что 27 ноября 1998 г. в 12.00 состоится Общее собрание акционеров по адресу: г. Симферополь, ул. Крылова, 155

Регистрация акционеров с 9.30 до 11.30

Повестка дня:

1. О дополнительной эмиссии акций
2. О реструктуризации предприятия
3. Утверждение внутренних нормативных документов общества
4. Разное.

Для технического перевооружения производства предлагается увеличить уставный фонд путем выпуска новых акций не менее чем на 7 000 000 грн.

В связи с вышесказанным п. п. 1.2 ст. 6 устава общества изложить в следующей редакции:

«1. Уставный фонд Общества на дату утверждения настоящего устава составляет 17 223 770 грн.

Уставный капитал общества разделяется на 68 895080 (шестьдесят восемь миллионов восемьсот девяносто пять восемьдесят) шт. простых именных акций номинальной стоимостью 0,25 грн. каждая.

Дополнительно выпускается 28 000 000 шт. простых именных акций общей стоимостью 7 000 000 грн., номинальная стоимость 0,25 грн. каждая».

Акционеры имеют право на преимущественное приобретение акций дополнительного выпуска.

Начало подписки на акции — через 10 дней после публикации; окончание подписки — по решению наблюдательного совета, но не позже 6 месяцев со дня начала подписки.

Арбитражным судом Херсонской области (г. Херсон, ул. Горького, 18) возбуждено дело о банкротстве Открытого акционерного общества «Херсонжелезобетон» (г. Херсон, ул. Береславское шоссе, 36-а; р/р 26006301750008 в ПИБ г. Херсона).

Претензии кредиторов и санаторов принимаются на протяжении месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд міста Києва за позовом АК АПБ «Україна» порушив справу № 18/102 про визнання банкрутом Державної акціонерної компанії «Хліб України» (Київ-33, вул. Саксаганського, 1; р/р 26001201786001, МФО 300034 у Хрещатицькому відділенні банку «Україна»).

Просимо кредиторів та можливих санаторів звертатися до арбітражного суду за адресою: 252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в, протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Інформація про емісію акцій ВАТ «Діоніс»

1. Повне найменування:
Відкрите акціонерне товариство «Діоніс».

2. Відомості щодо засновників, уповноважених проводити дії щодо передплати на акції із зазначенням номерів телефонів та телефаксів: корпорація «Марімакс Корп.»/Marimax Corp., в особі уповноваженого представника на Україні — Писарева М. Е., тел./факс (0612) 13-99-47.

3. Предмет та мета діяльності:
основною метою діяльності товариства є одержання прибутку на вкладений акціонерами капітал шляхом здійснення господарсько-фінансової та іншої діяльності в порядку і на умовах, визначених чинним законодавством і статутом товариства, а також забезпечення науково-технічного та соціального розвитку власного виробництва.

Предметом діяльності товариства є:
— збирання та переробка чорних та кольорових металів;
— виготовлення кабельно-провідникової продукції;
— випуск продукції виробничо-технічного призначення та товарів народного споживання;
— виробництво та реалізація залізобетонних виробів: труб напірних та безнапірних, опор зв'язку та мереж електропередач, інших залізобетонних та бетонних виробів;
— проведення експортно-імпортних та зовнішньоекономічних операцій;
— оптова та роздрібна торгівля;
— зовнішня торгівля;
— громадське харчування, відкриття кафе, барів, ресторанів;
— постачання та збут;
— виробництво та реалізація будівельних матеріалів;
— створення мережі фірмових магазинів, кіосків з оптової, роздрібної торгівлі продукцією власного виробництва та продукцією, яку придбали в Україні та за її межами (включаючи торгівлю ліцензованими товарами та продуктами);
— здійснення перевезень власним вантажним та легковим транспортом пасажирів і вантажів в Україні та за її межами;
— розробка та тиражування програмних засобів;
— виробництво, закупівля, переробка та реалізація сільськогосподарської продукції та продукції тваринництва;
— побутові послуги населенню;
— автосервіс;
— інформаційна та рекламна діяльність;
— здійснення іншої, не забороненої законодавством, виробничо-господарської, фінансової та цивільно-правової діяльності, що відповідає меті створення товариства.

4. Дата проведення установчих зборів: 19 листопада 1998 року.

5. Розмір статутного фонду, що передбачається: 4000000 (чотири мільйони) гривень.

6. Внески засновників до статутного фонду та форма здійснення внесків:
корпорація «Марімакс Корп.»/Marimax Corp.:
— акції прості іменні ВАТ «Оснастка» у кількості 2873300 (два мільйони вісімсот сімдесят три тисячі триста) шт., загальною номінальною вартістю 718325 (сімсот вісімнадцять тисяч триста двадцять п'ять) грн.;
— грошові кошти у розмірі 1671675 (один мільйон шістсот сімдесят одна тисяча шістсот сімдесят п'ять) грн.
Всього — 2390000 (два мільйони триста дев'яносто тисяч) грн. — 2390000 (два мільйони триста дев'яносто тисяч) акцій. Федорічева Ольга Петрівна:
— грошові кошти у розмір 10000 (десять тисяч) грн. —10000 (десять тисяч) акцій.

7. Найменування банківської установи та номер розрахункового рахунку, на який мають бути внесені початкові внески: р/р 29092205181011 в ЗРУ КБ «Приватбанк», м. Запоріжжя МФО 313399

8. Дані про емісію цінних паперів:
8.1. Дата і номер рішення (протоколу) про емісію акцій: Протокол № 1 від 06 жовтня 1998 р.
8.2. Найменування органу, який прийняв рішення, —збори засновників.
8.3. Загальна номінальна вартість акцій, на які планується здійснити передплату: 1600000 (один мільйон шістсот) тис. грн.
8.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії (конкретні обсяги та напрями використання):
— на придбання обладнання для переробки лому чорних та кольорових металів — 2200000 грн;
— на придбання та оренду вантажного та легкового транспорту — 400000 грн.;
— на придбання лому чорних та кольорових металів —300000 грн.;
— на придбання або оренду виробничих приміщень, та приміщень для офісу — 300000 грн.;
— на придбання оргтехніки та обладнання для офісу —81000 грн.
8.5. Кількість акцій за типами і категоріями:
акції прості іменні: кількість — 4000000 (чотири мільйони) штук;
акції на пред'явника не випускаються;
привілейовані акції — не випускаються.
8.6. Форма випуску акцій: документарна, акціонери отримають сертифікат акцій на сумарну номінальну вартість придбаних акцій, який видається не пізніше, ніж через шість місяців після реєстрації випуску акцій.
8.7. Перелік засновників із зазначенням кількості, типу і категорій акцій, якими вони будуть володіти:

Засновники	Кількість акцій, шт.	Загальна номінальна вартість акцій, грн.	Тип і категорія	% від СФ
Корпорація «Марімакс Корп.»/Marimax Corp.	2390000	2390000	Проста іменна	59,75%
Федорічева Ольга Петрівна	10000	10000	Проста іменна	0,25
Всього	2400000	2400000	Проста іменна	60,00

8.8. Права, що надаються власникам простих іменних акцій:
У відповідності до чинного законодавства України, в тому числі право брати участь в управлінні товариством, отримувати частину прибутку у вигляді дивіденду, користуватися переважним правом на придбання додатково випущених акцій, а також на участь у розподілі майна в разі ліквідації товариства.
8.9. Номінальна вартість акцій: 1 (одна) гривня.
8.10. Серії та порядкові номери акцій серія А № 0000001 — 4000000.
8.11. передплата на акції буде здійснюватися за адресою:
Україна, 330600, м. Запоріжжя, МСП-594.
Дата початку передплати на акції — 30 жовтня 1998 р.
Дата припинення передплати на акції — 4 листопада 1998 р.
8.12. Запланований курс продажу акцій — за номінальною вартістю.
8.13. Для участі в передплаті особи, які бажають передплатити акції, подають заяву довільної форми, в якій обов'язково передбачається: повне найменування (для юридичних осіб) або прізвище, ім'я та по батькові (для фізичних осіб), адреса, номери телефонів, факсів та інших засобів зв'язку, кількість акцій, які плануються придбати.
В останній день передплати акцій о 17-й годині реєстрація заяв на придбання акцій припиняється, про що робиться відповідний запис у журналі реєстрації заяв, засвідчений уповноваженою особою засновника, уповноваженого проводити дії щодо передплати на акції.
Форми оплати — грошові кошти, цінні папери або майно, що вноситься як плата за акції. Оцінка майна та цінних паперів, внесених у якості оплати за акції здійснюється за рішенням засновників та у відповідності до чинного законодавства. Грошові і безготівкові кошти вносяться або переказуються на розрахунковий рахунок 29092205181011 в ЗРУ КБ «Приватбанк», м. Запоріжжя МФО 313399. Заяви від юридичних осіб підписуються керівником та засвідчуються печаткою. При передплаті сплачується не менш як 10% вартості акцій. До дня скликання установчих зборів особи, які передплатили акції, повинні внести з урахуванням попереднього внеску не менш як 30 відсотків номінальної вартості акцій. На підтвердження внеску засновники видають тимчасові свідоцтва.
8.14. Ємітент послугами торговця цінними паперами не користується.
8.15. У разі перевищення рівня запланованої передплати на акції товариства зайва частка передплати відхиляється. Відмова в передплаті проводиться згідно з переліком передплатників, починаючи з кінця переліку. Кошти повертаються у строк до 30 днів з дати прийняття рішення про відхилення частки передплати.
У разі недосягнення рівня передплати протягом встановленого терміну, реєстрації підлягає фактично досягнений обсяг.
8.16. Дивіденди виплачуються акціонерам пропорційно до загальної кількості належних їм акцій за підсумками календарного року у розмірах, затверджених загальними зборами акціонерів. Сплата дивідендів здійснюється з 1 липня по 1 серпня року, що йде за звітним. Дивіденди сплачуються шляхом перерахування на рахунок акціонерів або готівкою в касі товариства за місцезнаходженням товариства.
Депонування дивідендів, не отриманих в оголошений термін, здійснюється на рахунку товариства.

Астрологічний прогноз на 19—25 жовтня

ОВЕН. За один лише тиждень виявиться безліч помилок, нездійснених сподівань. Вперше розгубитеся: з чого почати. Станете кидатися з одних крайнощів до інших, а в особистих стосунках — від любові до ненависті. Не кажіть зайвого —наживете собі ворогів.

ТЕЛЕЦЬ. Двояка ситуація в якійсь мірі зробить вас недієздатними і призведе до принизливого стану. Можливо, це буде пов'язано з роботою, що виконується за сумісництвом. Нині ви схильні здебільшого знехтувати своє становище і здоров'я.

БЛИЗНЯТА. З вівторка чи п'ятниці опинитеся в незнайомому середовищі. Тут можете познайомитися і навіть несподівано закохатися, причому об'єкт кохання з тих чи інших причин буде недоступний. Тому це спілкування стане неприємним і навіть небезпечним. Не намагайтеся виграти за один раз — помилитеся.

РАК. Схильні через домашні справи пересваритися з усіма і, зокрема, з чоловіком (дружиною). Не робіть дорогих покупок. Але обов'язково слід викинути речі, непотрібні та розбиті. Не варто залазити в борги і давати в борг.

ЛЕВ. У справах і розмовах схильні хапатися за неістотне і закривати очі на те, що на сьогодні найважливіше. Даремно покладаєтеся на родичів і розраховуєте на того, хто досить далеко і не дуже компетентний. Припускаєтеся помилок у документації і неточностей в розмові.

ДІВА. Схильні розпочинати непотрібні справи і кидати розпочаті раніше, губити речі та потрібних людей. З вівторка чи з п'ятниці можете опинитися без грошей, чинитиме, не враховуючи всіх обставин. Те, що виявиться серйозною перешкодою в середу або четвер, стане перевагою наступного тижня.

ТЕРЕЗИ. Опинитеся в двоякому становищі, потрапите в неприємну історію, а перед чоловіком або партнером виглядатимете як нечесна і проблематична людина. Не довіряйтимете ні чоловікам, ні жінкам. Справжню причину розладу слід шукати в собі.

СКОРПІОН. Втрачаєте пильність! Через помилки і затримки з вашого боку можете позбавитися гарних умов роботи, вигідної пропозиції та довіри важливих вам людей. Будьте конкретні та послідовні.

СТРІЛЕЦЬ. Розчаруєтеся в нових друзях і досягнутому результаті. Зіштовхнетеся з ошуканням. У вівторок і суботу опинитесь у заплутаній історії, отримаєте помилковий результат, не матимете вільного вибору, особливо через гроші. З вівторка не варто розпочинати службові поїздки.

КОЗЕРІГ. Важкий тиждень для глави сім'ї і керівника колективу, оскільки розчаруєтеся у чоловіках і помилитеся у виборі стратегії. Насправді — ви поставили перед собою чи цією людиною занадто невизначене завдання. Однак у вас є шанс виправити ситуацію — це середа і четвер.

ВОДОЛІЙ. Ризикуєте втягнутися в заплутану історію і судову справу. Але вони не матимуть успіху, якщо їх буде розпочато у понеділок, вівторок і п'ятницю. У стосунках виникнуть проблеми, пов'язані з непорозумінням, коштами або питаннями престижу.

РИБИ. Важко сприйматимете несвободу і залежне становище, особливо через навислу відповідальність, проблеми з родичами або із здоров'ям. Скрізь варто навести порядок: у справах і у власному організмі.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс—224-72-54;
ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44;
телефакс—449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 189420.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311200.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0